

Galerie plastik v Hořicích v Podkrkonoší uvádí výstavu *To, co zbylo* na počest stočtyřicetiletého výročí založení Střední uměleckoprůmyslové školy sochařské a kamenické a zrodu dlouholetého umění kamenné krásy

V letošním roce si připomínáme 140. výročí od založení hořické Střední uměleckoprůmyslové školy sochařské a kamenické. Tato významná instituce ovlivnila nejen řady svých absolventů a absolventek, ale celé město Hořice. Podpořila rozvoj místní tradice kamenosochařství, která proměnila veřejný prostor města. To nejvýrazněji lze vidět ve Smetanových sadech, krásném parku naplněném sochařskými pomníky, včetně prvního pomníku Bedřicha Smetany na světě, jehož autorem je Mořic Černil. Sochařská škola také podnítila vznik hořické Galerie plastik, která pak několik desetiletí sídlila právě v budově školy. Tím ale úzké propojení těchto institucí nekončilo. Provázány byly také personálně a galerie získávala pro svou sbírku práce vzniklé na škole. Zásadní letošní výročí tak trefně připomíná Městské muzeum a galerie v Hořicích právě v Galerii plastik. Ve spolupráci s kurátorkou Ivou Mladičovou byla připravena výstava *TO, CO ZBYLO* absolventů a absolventek sochařské a kamenické školy Kryštofa Kaplana, Markéty Korečkové, Štěpána Mála, Lenky Melkusové a Petra Stibrala. Výstava potrvá do 14. července tohoto roku. Jejím hlavním záměrem je zviditelnění existence uměleckého, pedagogického či obecně hodnotového odkazu nabytého studiem na této škole. Prostřednictvím děl pěti sochařů a sochařek se výstava obrací do nedávné historie, ale především k živé přítomnosti, aby zdůraznila i význam samotného zrodu instituce. Ta zásadně ovlivňuje kulturní dění v Hořicích a dodnes vychovává mladé umělce a umělkyně pro další studium.

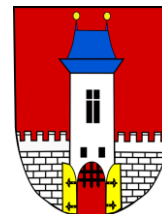
„Velice nás těší navázání spolupráce s kurátorkou Ivou Mladičovou. Ta je významnou historičkou umění, která se dlouhodobě a důkladně věnuje tématu sochařství. Spolupráce s externími kurátory nám umožňuje přinášet do Hořic čerstvé pohledy na lokálně významná témata a zapojovat Hořice do širokého kulturního dění u nás.“ vysvětluje vedoucí Galerie plastik Anna Crhová.

„Celek výstavy *To, co zbylo* je prezentovaný v symbolickém prostoru Galerie plastik, který je od svého vzniku se školou úzce spjatý. Je tvořen současnými pracemi, také ale i kresbami, sochami a fotografickými záznamy uměleckých akcí z doby středoškolského studia autorů. Umožňuje tak nahlížet vzájemnosti působení dobového stylu výuky a osobitosti pozdějšího uměleckého výrazu vystavujících, včetně vlivu jejich následného studia na pražské Akademii výtvarných umění,“ uvádí Iva Mladičová – kurátorka výstavy. „Výstava nabízí možnost uvidět, jaký vliv měla hořická škola na další směřování umělců v jejich tvorbě - to, co zbylo,“ dodává Iva Mladičová.

Pro více informací kontaktujte:

Mgr. Kateřina Gorošková, katreh@post.cz gsm: 731 613 603, www.muzeum.horice.org, www.galerie.horice.org

„Pro výuku na škole je zásadní, že zde působí umělci, kteří aktivně tvoří a jsou zastoupeni na důležitých výstavách a ve sbírkách velkých galerií,“ říká o kvalitě výuky na škole Petra Zachovalová, ředitelka Městského muzea a galerie v Hořicích.

Současné práce **KRYŠTOFA KAPLANA** charakterizuje prolínání technicistní a tělesné formy s metaforickým významem transformativního děje. Ve výstavě jej prezentují *Procesy*, objekty tvořené nosnou architekturou a objemy formovanými expanzí fyzikálně-chemických sil. *Torzo* reflektuje možnosti plasticity vymezené kovovou figurální konstrukcí. Hořickou SUPŠSK vnímal Kryštof Kaplan v době rozhodování o volbě střední školy jako jedinou možnost, kde lze studovat kvalitní sochařství.

MARKÉTA KOREČKOVÁ si z doby studia na hořické SUPŠSK vybavuje nejednu vyhrocenou situaci. Opakovaně se odvážila k netradičním výrazovým formátům, některými evidentně předjímala dnes pro ni již charakteristické téma ženských rolí a rodinného společenství. Do současné výstavy zařadila svou nejnovější práci *Rodina v louži* obsahující srozumitelnou symboliku a subverzi specifického humoru. Její významy odkazují do autorčina osobního prostoru, současně ale umožňují rezonanci problematičtějšího tématu dnešní moderní civilizace.

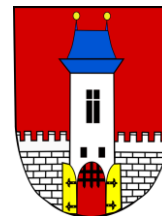
ŠTĚPÁN MÁLEK si již během středoškolského studia uvědomil skutečnost, že klasická kresba a modelování jsou podpůrnou součástí svobodné umělecké práce. Také již na hořické SPUŠSK začal projevoval zájem o konstruktivistické tvarosloví, jehož principy umělecky interpretuje dodnes. Inspirativní význam pro něho měly tehdy výtvarné publikace vydávané od 70. let Jazzovou sekci. Z pedagogů školy si velmi vážil Dagmar Štěpánkové, především za její otevřený přístup, podnětný byl pro něho i Miroslav Čapek.

Také v pozdějších pracích **LENKY MELKUSOVÉ** – jde hlavně o psychologické dětské portréty – zaznívá raný formující kontakt s kvalitní sochařskou tvorbou v autentickém prostředí hořické vily Josefa Wagnera, což jako samozřejmou součást výuky zprostředkoval Jan Wagner. Do současné výstavy je zařazen i autorčin charakteristický porcelánový portrét *EM* ze sbírek Národní galerie.

PETR STIBRAL se svými současnými site-specific pracemi vztahuje k závažným sociálním obsahům. Ve výstavě se objevují ale i práce tematizující aktivování divákovy přímého vjemu, poukazující na vizuální nejednoznačnost vytvořené formy. V období studia na hořické SUPŠSK se Petr Stibral věnoval především figurální soše. Také pro

Pro více informací kontaktujte:

něho bylo pedagogické působení Dagmar Štěpánkové zásadně motivující, neboť studenti vedla k vytváření volných uměleckých prací.

Součástí výstavy jsou i videozáznamy komentářů všech vystavujících. Uvádějí v nich vlastní očekávání při vstupu na SUPŠSK a hodnotí jejich naplnění. Vyjadřují se k dobovému charakteru výuky, připomínají význam konkrétních pedagogů-osobností. Popisují, zda se během studia přiblížili podstatě vlastního specifického uměleckého tématu/výrazu. Formulují odlišnost principů středoškolského formátu uměleckého studia vzhledem k vlastním zkušenostem následného absolvování pražské AVU. Někteří reflektují výuky na hořické škole i optikou vlastních pedagogických zkušeností. Pregnantně formulují existenci specifické esence v jejich umělecké práci, která vyplynula právě ze studia na této škole. Video-komentáře autorů/autorek tak odkrývají další obsahové roviny a živým způsobem rozšiřují působení vystavených děl. Videozáznamy přibližují ale i atmosféru dnešního stavu školy, a to díky výpovědím některých současných pedagogů – LADISLAVA JEZBERY, MARTINY HOZOVÉ a JANA POSPÍŠILA, – všichni jsou i jejich dřívějšími absolventy. Vystavující často připomínají poměrně úzké zaměření dobové výuky na řemeslnou dovednost, a právě uvedení pedagogové se již řadu let pokouší vnést do výukového konceptu především uměleckou rovinu. Oživují tak vlastně principy spjaté se založením školy, kdy jedinečný charakter instituce a vysoká kvalita výuky se zasloužily o mezinárodní věhlas školy, a výrazně tedy ovlivnily nejen umělecký názor a díla samotných studentů, ale i kulturní charakter samotného města.

STŘEDNÍ UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ŠKOLA SOCHAŘSKÁ A KAMENICKÁ, HOŘICE P.O.

Hořická sochařská škola je jednou z nejstarších uměleckých škol. Byla zřízena v roce 1884. V letošním roce probíhají oslavy 140 let od založení. „Obor sochařství se zde vyučuje nejdéle v Evropě. Pohnutky k jejímu založení vyvstaly jako reakce na situaci v druhé polovině 19. století, v nebývalé konjunktuře těžby a zpracování pískovce těženého v lomech přímo v Hořicích a jejich bezprostředním okolí. Místo založení je zároveň dáno bohatou sochařskou a kamenickou tradicí regionu sahající do období barokního slohu a navazující na velikány, jakými byli Matyáš Bernard Braun a Jiří František Pacák,“ uvádí Ladislav Jezbera, pedagog a vedoucí oboru Sochařství.

„Také v současnosti stále platí, že jsou zde vychováváni odborníci a mladí umělci, kteří dále pokračují ve studiu a prosazují se ve svých oborech. Důkazem je řada ocenění jako je mezinárodní ocenění pro mladé ukrajinské umělce MUHi 2021, které získala Pavla Nikitina. V loňském roce získal cenu rektorky Akademie výtvarných umění Ruslan Vysokikh zastoupený na výstavě v rámci Umělecké zahrady. Pravidelná jsou ocenění v malířských a portrétních soutěžích. Škola do značné míry spolu ovlivnila

Pro více informací kontaktujte:

Mgr. Kateřina Goroškov, katreh@post.cz gsm: 731 613 603, www.muzeum.horice.org, www.galerie.horice.org

Tisková zpráva Praha, 17. 05. 2024

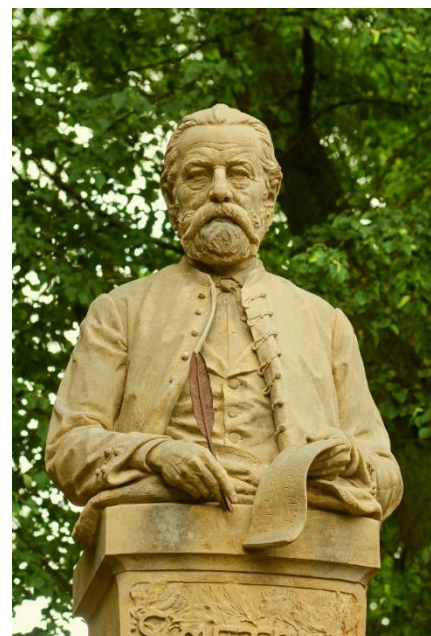

české kulturní prostředí, zejména jako přirozené centrum uměleckého vzdělávání,“
dodává Ladislav Jezbera.

To dokládá jmény hořických absolventů a později významných umělců: Quido Kocián (1874–1928), Bohumil Kafka (1878–1942), Jan Štursa (1880–1925), Otakar Kubín (1883–1969), Karla Vobišová Žáková (1887–1961), Zdeněk Pešánek (1896–1965), Josef Wagner (1901–1957). Ze současných sochařů a zároveň profesorů sochařství studovali v Hořicích například Kurt Gebauer (1941), nebo Jindřich Zeithamml (1949). Výčet všech význačných absolventů by byl skutečně rozsáhlý.

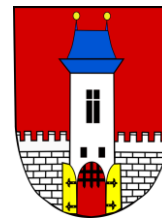
Střední uměleckoprůmyslová škola sochařská a kamenická v současnosti vyučuje tři umělecké obory: Sochařství, Restaurátorství, Malbu a dva obory zaměřené technicky, Geotechnika a stavební obor Stavitelství a architektura. O studium na SUPŠSK je v posledních letech vzrůstající zájem. V rámci oslav 140 let od jejího založení probíhá řada výstav akcí prezentujících vedle historie také současnost. Jednou z nich je právě výstava *To, co zbylo* v Galerii plastik. Škola se jako jediná v České republice zapojila do projektu „Mezinárodního dne sochařství“. Nedávno zorganizovala celorepublikovou Geologickou olympiádu. 17. 5. proběhne v Praze vernisáž v Umělecké zahradě, bývalém ateliéru sochaře Karla Nováka. Místo je spojeno s činností řady významných absolventů například Bohumila Kafky, nebo Jana Štursy. Výstava bude ve dvou etapách, další část bude mít vernisáž koncem září. Ve dnech 21. a 22. června proběhne tradiční výstava KÁMEN, 13. ročník přímo v areálu školy. Další výstava bude začátkem září v Galerii U Přívozu Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové.

Výrazné osobnosti stály přímo na začátku školy, mimo ředitele Viléma Dokoupila (1852–1927), například sochaři Mořic Černil (1859–1933), Josef Jiříček (1835–1895), později Quido Kocián (1874–1928), Antonín Mára (1877–1946), nebo Jaroslav Plichta (1886–1970). Od počátku tak byla nastavená velmi vysoká úroveň uměleckého řemesla a výtvarné tvorby. Škola se brzy prezentovala několika realizacemi mimo jiné Hřbitovním portálem v Hořicích (1892–1896). Z počátku 20. století je také novogotický oltář v chrámu sv. Bartoloměje v Kolíně. Pozoruhodnou stavbou je již secesní Ossarium Kbelnice od architekta Václava Weinzettla (1862–1930), zároveň ředitele školy. Důležitá byla od počátku účast na výstavách, mezi nejvýznamnější lze jistě řadit Mezinárodní výstavu dekorativního a průmyslového moderního umění v Paříži v roce 1925. Další úspěchy následovaly i přes neblahý vliv dvou totalitních režimů.

Pro více informací kontaktujte:

Mgr. Kateřina Gorošková, katreh@post.cz gsm: 731 613 603, www.muzeum.horice.org, www.galerie.horice.org

Další výstavy Muzea a Galerie plastik v Hořicích

Stehem a tahem. Dívčí průmyslová škola Vesna v Hořicích a Věra Janoušková, Karíma Al-Mukhtarová

Termín konání výstavy 30. 5. - 15. 9. 2024. Kurátorkou je Anna Crhová. Výstava proběhne v hlavní budově muzea ve Štorchově síni. Zmapuje na příkladu hořické Dívčí průmyslové školy Vesna proměny, kterými procházelo spojení ženské práce i umělecké tvorby s prací s textilem, především pak s lidovým krojem. Škola v Hořicích vznikla v roce 1908 a byla jednou z prvních příležitostí pro další vzdělávání místních žen a dívek. Tomu odpovídaly i vyučované předměty – vaření, šití a vyšívání; škola ale zároveň prostřednictvím kvalitních pedagogů a pedagožek dívkám přinášela možnost uměleckého rozvíjení i budování „národní uvědomělosti“. Práce s textilem a výšivkou jako nástroj emancipace žen se ale neomezuje na počátek 20. století. Výstava představí také další rozvíjení tohoto motivu (svéráz) a ukáže nečekané souvislosti s uměleckou tvorbou 2. poloviny 20. století v osobě Věry Janouškové, která na škole krátce studovala, a která na podněty Vesny ve své práci dále navazovala.

Karel Kunc a Martin Zetová - Učitel a žák

Termín konání výstavy 3. 10. 2024 - 5. 1. 2025. Její kurátorkou je Petra Zachovalová. Výstava se uskuteční ve Štorchově síni městského muzea. Volně naváže na 140. výročí od založení SUPŠSK. Oba vystavující autoři totiž mají ke škole vazbu. Martin Zetová na hořické škole působil jako učitel v sochařském ateliéru v letech 1986 až 1990. V roce 1990 mu pak byla uspořádána ve Štorchově síni hořického muzea výstava sochařských děl. A nyní se sem po 34 letech vrací. Tvorbu Zetové doplní díla Karla Kunce, sochaře a absolventa ateliéru monumentální sochy Jiřího Příhody na Akademii výtvarného umění v Praze a absolventem hořické SUPŠSK. Na výstavě bude představena aktuální tvorba z keramiky obou umělců. Současně se zamyslíme nad tím, kdo z této dvojice je učitel a kdo žák.

Městské muzeum v Hořicích v Podkrkonoší prošlo v letech 2017 – 2019 celkovou rekonstrukcí. Stálá expozice, nazvaná "Od kamene k soše", seznamuje příchozí se zdejší bohatou sochařskou a kamenickou tradicí a díky množství interaktivních prvků je zábavná a poučná pro malé i velké návštěvníky. Hořice jsou nazývané městem kamenné krásy a jsou známé množstvím soch a pomníků, první sochařsko-kamenickou školou, slavnými motocyklovými závody, a také krásnou okolní přírodou. Za návštěvu ve městě stojí také Galerie plastik se stálou expozicí českého sochařství z počátku 20. století, Masarykova věž samostatnosti s bohatou sochařskou výzdobou a expozicí českého odboje, sloužící zároveň jako turistická rozhledna, a dále Museum Czech Road Racing v hořickém zámku s výstavami věnovanými motocyklovým závodům. Ojedinělou přírodní galerií jsou Smetanovy sady a dva sochařské parky, prezentující díla sochařů z celého světa vzniklá při mezinárodních symposiích v letech 1966 až 1969 a 1989 až dosud. Příjemné osvěžení v letních dnech poskytuje přírodní koupaliště na Dachovech s půvabnou dřevěnou architekturou z 20. let minulého století. Zapomenout nelze samozřejmě ani na slavné hořické trubičky, vyrábějící se ve městě už více než 200 let.

Pro více informací kontaktujte:

Mgr. Kateřina Gorošková, katreh@post.cz gsm: 731 613 603, www.muzeum.horice.org, www.galerie.horice.org